

[Axel Sørensen.]

Når det som sagt ikke lykkedes på forhånd at nå frem til enighed, ja, så står det for mig sådan, at det ærede medlem hr. Aksel Møller også har sin skyld deri. Man har prøvet på her i tinget at tilvejebringe enighed om det ærede medlems tanke om ligelig beskatning, men har hidtil ikke kunnet nå så vidt. Det ærede medlem udtrykte nu i dag påny det ønske, om man dog ikke kunne nå frem til enighed. Jeg tvivler dog derpå. Jeg erindrer endnu tydeligt den 19. marts, da det ærede medlem efter vedtagelsen af den af ham stillede dagsorden udtalte sin glæde over, at der nu var vist vilje til at nå et positivt resultat. Det forekommer mig, at det, det ærede medlem siden har udrettet i så henseende, har været stærkt negativt.

I den tid, der er gået siden 1948, har der været afholdt møder indenfor kooperationen som protest imod en forøget beskatning. Til disse møder har man indbudt repræsentanter for de politiske partier. Ejendommeligt nok blev man her vidne til udtalelser fra partiet venstres repræsentanter — udtalelser, som det ærede medlem hr. Edvard Sørensen i dag ikke lagde skjul på —, som gik ud på, at venstres repræsentanter ikke ville opretholde noget skel i beskatningen mellem brugsforeninger, der handlede med en lukket medlemskreds, og brugsforeninger med detailsalg.

Mit parti har under bestræbelserne for at finde en beskatningsform, som helst skulle kunne stå gennem en årrække, søgt at føre den tanke videre, som var nedfældet i det gamle andelsprincip, at disse to former for brugsforeninger skal kunne gå ud i et frit konkurrenceforhold, og at den åbne brugsforening må beskattes under en anden form end den lukkede brugsforening. Vi har ønsket klart at tilkendegive, at der må være en væsentlig forskel skattemæssigt imellem disse to former for brugsforeninger. Den brugsforening, som kun betjener en lukket medlemskreds, bør beskattes mindre end den forening, der kan handle med alle og derved kan optræde som en større konkurrent overfor den lille købmand.

Det lykkedes at fastholde dette standpunkt, der nu er nedfældet i lovforslaget. Foreliggende oplysninger viser nu, at de foreslåede beskatningsregler vil medføre, at

det offentlige stort set vil få samme skatter af en forretning med en vis omsætning, der drives som brugsforening, som af en tilsvarende forretning, der drives som købmandshandel. Derfor mener mit parti, at de nye beskatningsregler, som her behandles, og som vi stort set kan tiltræde, tager de hensyn, som bør tages, ikke alene til en ligelig beskatning, men også til et sundt konkurrenceforhold frem i tiden, og så må man forlange, at der nu skabes ro om spørgsmålet.

Det radikale venstre har det ønske, at andelsbevægelsen og det øvrige frie erhvervsliv må arbejde og virke på et så sundt grundlag som muligt. Hertil hører også, at konkurrencen kan foregå på lige fod.

Man har i diskussionen om dette forhold til tider været ude i en agitation, der ikke kan holde overfor kendsgerningerne. Vi hilser med glæde, at der nu synes at være udsigt til, at der på et sagligt grundlag kan skabes ro om spørgsmålet, ligesom det er sket i de andre nordiske lande, og jeg håber, at de saglige ledere indenfor begge lejre nu vil bidrage dertil. Jeg skal med disse ord tilsige mit parris velvillige behandling af det forelagte lovforslag.

Alfred Jensen: Da dette lovforslag blev forelagt, slog den socialdemokratiske presse fast, at det var noget af en historisk begivenhed. For første gang i 27 år foresloges skatterne nedsat, triumferede den. Man fatter egentlig ikke rigtig triumfen, eftersom socialdemokratiet i to trediedele af denne periode har haft finansministerposten og ikke tidligere er kommet med et sådant forslag. Men selv med dette forbehold må man jo indrømme, at det er noget af en begivenhed, at finansministeren kommer med lovforslag om en nedadgående regulering af skatteskalaens satser for de små og mellemste indtægter. Når man imidlertid tager ministerens motivering for nedsættelsen i betragtning, spørger man uvilkårlig, hvorfor nedsættelsen ikke er kommet for flere år siden. Motiveringen er, at skatteskalaens progression har medført, at indtægtsstigningen uden egentlig højnelse af levedoden eller forøgelse af skatteevnen har medført en forholdsvis stærkere beskatning af de små indtægter. Urimeligheden er ikke af ny dato. Den var i fuld mål tilstede i fjor, men den højtærede finans-